

Drs. H.S.J. (Huub) Adema

Ik werd geboren op 14 maart 1949 te Klein Doenrade (gemeente Oirsbeek) en groeide en bracht daar de eerste twaalf jaren door. Op twaalfjarige leeftijd (1961) ging ik naar het Brocarduscollege (kleinseminarie van de paters karmelieten te Merkelbeek), waar ik zes jaar studeerde. Toen de karmelieten in 1967 uit Merkelbeek vertrokken, ging ik nog een jaar naar het kleinseminarie St. Alberti te Zenderen (Overijssel), waar ik de middelbare school afsloot met het gymnasium.

Daarna trad ik in bij de karmelieten in het klooster op de Doddendaal van Nijmegen. Aan de theologische faculteit begon ik met de vervolgstudie. Nijmegen verkeerde in een vernieuwingsdrift van anti-institutionalisme, antiklerikalisme, afstand nemen van vertrouwde normen en waarden en het proberen van nieuwe vormen op allerlei gebied. Ook het onderwijs veranderde van college lopen tot werken met projectonderwijs. Studenten en docenten gaven beiden ene beëoordeleing Ook binnen de kloosters vond een verandering plaats van hergroepering en nieuwe vormen van religieus leven.

Dit leidde er toe dat ik in 1970 maakte ik de overstap naar de Hogeschool voor Theologie en Pastoraat waar het een stuk klassieker en rustiger was. Ik ging bij mijn ouders wonen, nam deel aan het leven in het dorp zoals het lid worden van de harmonie en peddelde iedere dag naar de H.T.P. te Heerlen. Er waren hoorcolleges waar veel en goede informatie werd gegeven over wat je in de parochie nodig had. Tot op de dag van vandaag pluk ik hier nog de vruchten van. Niet alleen de theologische vakken kregen ruime aandacht, maar ook de gedragswetenschappen. Het persoonlijk contact met de docenten was volop aanwezig en uit hun houding straalde een betrokkenheid bij de studenten. Ook was er dagelijks een eucharistieviering. In 1971 behaalde ik onder leiding van prof. Dr. Kahman met een scriptie over een vergelijkende studie van de vier evangelies over het stillen van de storm op het meer het baccalaureaatexamen in Nijmegen.

Daarna vervolgde ik met de doctoraalopleiding en deed tegelijk een pastorale stage in de St. Sevaasparochie te Maastricht. Hier deed ik de eerste ervaring op met het pastorale werk van

1972 tot 1974. Het was een leerzame tijd waarin ik merkte dat in de stad werken helemaal anders is dan in een dorp. De polarisatie begon een steeds grotere rol te spelen binnen de Kerk en als student voelde je je vaak als een speelbal tussen de verschillende elementen. In 1975 rondde ik de studie af met een doctoraalexamen in de pastoraal theologie. Professor Manders was mijn begeleider bij de doctoraalscriptie die ging over de vraag of je ouderen binnen de parochie moet behandelen als een aparte categorie of moet benaderen als een onderdeel van de hele parochie. Deze vraag werd beschouwd vanuit de pastoraal theologische hoek, de psychologische hoek en sociologische hoek. Het doctoraalexamen vond plaats in Nijmegen.

Inmiddels had ik er voor gekozen om priester van het bisdom Roermond te worden. Daarom vertrok ik voor een jaar naar Regensburg, waar een hartelijke sfeer was. Ik genoot van de Regensburger Domspatzen, het uitstapje naar Wenen, het volgen van gastcolleges van de exegeet Mussner en van de boeken van Goldbrunner. Binnenshuis werden ook nog wat colleges om het iuris dixi-examen te kunnen doen. In april 1976 volgde de diakenwijding te Rolduc en op 9 oktober 1976 was de priesterwijding in de kathedraal van Roermond. De eerste mis in Oirsbeek was een feestelijk gebeuren. Pater Manders hield de feestpredikatie en mensen die mij tot deze dag hadden begeleid waren aanwezig.

In de jaren die volgden was ik werkzaam in de Michaelparochie van Herten, waar ik voor de helft in de parochie werkzaam was en voor de helft catecheselessen gaf op de Mavo in St. Odiliënberg en later op de scholengemeenschap St. Ursula te Horn. Na vier jaar werd ik kapelaan in de St. Joseph-parochie te Weert. Hier werd ik ook lid van de harmonie St. Joseph te Moessel Keent.

Drie jaar later werd ik pastoor in de Goede Herder-parochie te Weert, waar ook de oprichting van de blaaskapel Eige Wies plaats vond die speelde voor goede doelen en een kinderkoor en later nog een meisjeskoor. In 1987 werd ik pastoor in Roggel en maakte mee hoe de aardbeving ook grote schade aanrichtte aan de parochiekerk. Het was een bijzondere ervaring om het herstel hiervan mee te maken. In 1994 werd ik gevraagd om pastoor van drie parochies in Roermond te worden: Maasniel, Leeuwen en Asenray. Het clusteren en ook andere onvoorziene zaken leidden er toe dat ik in 1996 mijn ontslag aanbood.

Na 20 jaar gewerkt te hebben in Midden Limburg aanvaardde ik een benoeming in 1996 als pastoor in de Eligiusparochie te Schinveld. Het was een nieuw begin waarbij het kerkbestuur grote hartelijkheid betoonde. Naast het pastorale werk deed ik in 1997 mee met de oprichting van het seniorenorkest dat startte onder leiding van Jo Joosten. Inmiddels is dit uitgebreid tot ongeveer vijftig spelende leden waarvan nu Jos Scheren de directie voert.

De Pastoor

Geschreven door

maandag, 15 februari 2010 20:54 - Laatst aangepast maandag, 22 februari 2010 17:18

Ook verzorgde ik een aantal jaren het secretariaat van het dekenaat en ben nog steeds lid van het dekenaal bestuur en dekenale raad. Ook was ik een aantal jaren lid van de Dekenale Gregoriusvereniging totdat deze in de ruststand kwam. De catechese kreeg binnen de parochie bijzondere aandacht.

In 1999 volgde ook de benoeming tot pastoor van de H. Clemensparochie te Merkelbeek. Langzaam drong het besef door dat meerdere parochies een priester met elkaar moeten delen. Gewerkt werd aan de voorbereiding van grotere parochieverbanden. Zo ontstond het cluster Onderbanken, waar de parochies Schinveld, Merkelbeek, Bingelrade en Jabeek in participeerden. Groeien naar samenwerking is geen gemakkelijk proces. Het los laten van het oude en het werken aan nieuwe verbanden vraagt veel van mensen. Krachten bundelen en over een groter

Met veel plezier werk ik nog steeds in deze parochies met steun van een heleboel medewerkers waardoor wij veel voor elkaar kunnen betekenen. De parochies kennen een rijk geschakeerd verenigingsleven en daar heeft de Kerk ook goed contact mee.

Wilt u wat nader met mij kennis maken, dan is een telefoontje snel gepleegd en kunnen wij wat uitvoeriger met elkaar in gesprek gaan. Ik hoop dat deze website van onze parochie u een goede dienst kan bewijzen.